

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ prasības un katrā ziņā, nepaziņojot par pieņemtajiem tiesību aktiem Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Kopienu tiesībās un it īpaši iepriekš minētās direktīvas 19. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2007. gada 12. jūnijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/ĒK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-334/08)

(2008/C 223/65)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Aresu un A. Caeiros)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri paredzēti EKL 10. pantā, Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmuma 2000/597/EK, *Euratom* ⁽¹⁾ par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu 8. pantā un Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000 ⁽²⁾, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienų pašu resursu sistēmu, 2., 6., 10., 11. un 17. pantā, jo tā ir atteikusies Komisijas rīcībā nodot tādiem muitas maksājumiem

atbilstošus pašu resursus, kas izriet no tā, ka Muitas departamenta direkcija Apūlijas un Bazilikatas reģioniem ar atrašanās vietu Bari 1997. gada 27. februārī ir piešķīrusi prettiesiskas atļaujas izveidot un pārvaldīt Taranto C tipa muitas noliktavas un vēlāk ir piešķīrusi atļaujas veikt pārstrādi muitas kontrolē un ieviešanu pārstrādei, līdz tās tika atceltas 2002. gada 4. decembrī;

- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Eiropas Kopienų Komisija pārmet Itālijas valdībai, ka tā ir atteikusies Eiropas Kopienų rīcībā nodot pašu resursus — aptuveni 23 miljonus euro — par dažām prettiesiskām muitas atļaujām, kuras ir piešķirtas Taranto laikā no 1997. gada februāra līdz 2002. gada decembrim.

Strīda priekšmets būtībā ir par atbildību par summām saistībā ar resursiem, kuri nav segti attiecīgo prettiesisko darbību dēļ. Itālijas valdība uzskata, ka tā nav atbildīga par nesāņemtajiem ienākumiem sakarā ar minēto prettiesiskumu, jo šo prettiesiskumu var vienīgi pārmest ierēdņiem, kuri ir radījuši zaudējumus. Savukārt Komisija ir pārliecināta, ka spēkā esošais Kopienų tiesiskais regulējums uzliek Itālijai pienākumu uzņemties atbildību par visām finansiālajām sekām, kuras radušās no ierēdņu, kas rīkojas tās vārdā un labā, darbības, tostarp prettiesiskas darbības.

⁽¹⁾ OV L 253, 42. lpp.

⁽²⁾ OV L 130, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 30. aprīļa rīkojums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Josef Holzinger/Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Lieta C-332/07) ⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.